

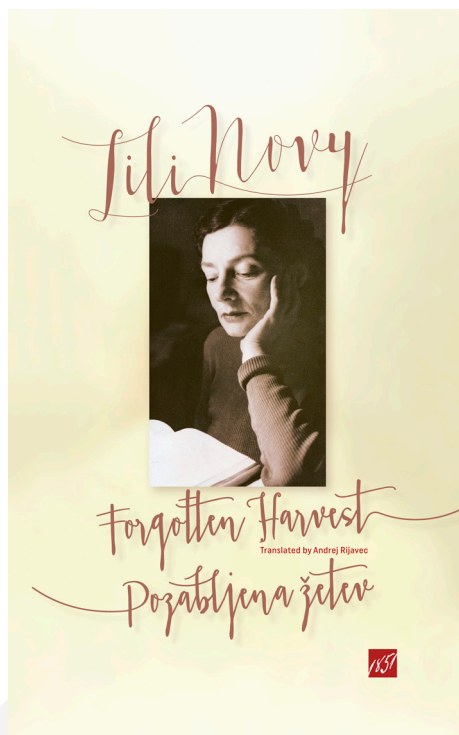

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

LILI NOVY: FORGOTTEN HARVEST / POZABLJENA ŽETEV

Poezija Lili Novy kljubuje patini pozabe / The Poetry of Lili Novy Defies The Patina of Oblivion

Prevajalec Andrej Rijavec je pobudnik dvojezičnih, slovensko-angleških poezij slovenskih pesnikov in pesnic. Te so v prvi vrsti namenjene potomcem slovenskih izseljencev, ki želijo (četudi morda ne obvladajo več jezika svojih prednikov) ohraniti stik s slovensko kulturo, a tudi vsem, ki se želijo seznaniti z duhom slovenstva. Po Pavčkovih, Kuntnerjevih in poezijah Neže Maurer je tokrat pripravil izbor pesmi Lili Novy (1885–1958). V marsičem pesnica in človek drugih časov in razmer ostaja Lili Novy s svojimi poezijami nadvse aktualna za sodobnega bralca. Nova dvojezična izdaja skrbi, da njena žetev ne bo pozabljena.

Pesniki trpijo. Iz te skorajda samoumevne ugotovitve lahko v nekaj potezah narišemo tudi pesniški portret Lili Novy. Kratek in zelo oseben. Vsak človek, pesnik pa še prav posebej, hrepeni po celovitosti vesoljnega bitja in žitja in lastne vključenosti v njem. Toda življenje, če kaj, ločuje. Dlje živiš, dlje si od mladostnih želja, ki jih ne morejo nadomestiti neki poznejši ideali. Dlje živiš, bolj si »ločen« od neke imaginarne sreče, bolj si »izključen« in sam. Današnji diskurz o izključenosti je aktivno anticipiranje samote, ki na koncu čaka vsakogar. *Rana*, pravi Lili Novy. Rana, ki se je ne spodobi razkazovati, razen morda v poeziji, sublimirane in presnovljene, in za katero vsak »umira sam«. (Miha Pintarič)

Poets suffer. This statement, self-evident as it goes, will help us draw a sketch of the poetic portrait of Lili Novy. Short and very personal. Human beings, poets in particular, yearn after an integrity of the universal life including their own. Life, if anything, is a great separator though. The longer you live, the further away you find yourself from your youthful desires, which are irreplaceable by any »values« and »ideals« you may have picked up later in life. The longer you live, the more »separated« you become from some imaginary happiness, a bright goal of your better days, but from which you are more and more »excluded« because you are more and more alone. The modern »exclusion« discourse is an active anticipation of loneliness, which is in the end awaiting each of us. Lili Novy calls it »our wound«. A wound indecent to show, except perhaps in poetry, transformed, indeed transsubstantiated without any theological implications, and sublimated, a wound of which one always dies alone.

(Miha Pintarič)

Podatki o knjigi

- Naslov: Forgotten Harvest / Pozabljena žetev
- Avtorica: Lili Novy
- Angleški prevod: Andrej Rijavec
- Spremna beseda: Miha Pintarič
- Cena: 18,00 €
- Velikost: 140 mm × 225 mm
- Vezava: trdo vezano s ščitnim ovitkom
- Število strani: 112
- ISBN: 978-961-278-211-5
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba

Kontakt

Uredništvo

telefon 01-244-3670

mohorjeva@siol.net

O avtorici

Lili Novy (1885–1958) je pesmi sprva pisala v nemščini in jih objavljala v periodiki. V slovenščini se je kot pesnica najprej preskusila s prevodi Goetheja. Njena slovenska poezija sodi v zrelo obdobje njenega ustvarjanja. *Temna vrata* (1941) je naslov njene edine pesniške zbirke, ki je izšla za njenega življenja.

Pesnica se v svoji intimi nikdar ni predajala lažnim utvaram, ampak vedno ostaja iskrena – do bolečine. Verjetno tudi zato njene pesmi v svojih svetlobah in sencah ostajajo privlačne za sodobnega bralca.

Lili Novy (1885–1958) initially wrote her poems in German, publishing them in various periodicals. As a poetess in Slovene she first assessed herself by translating Goethe. Hence, her Slovene poetry belongs to the mature period of her creative endeavours. *Dark door* (1941) is the title of the only collection of her poems published during her lifetime.

In her intimate self, the poetess never gave herself up to vain hopes, she always remained sincere – down to agony. Due to that quality, her poems of lights and shadows remain to attract contemporary readers.

Odlomek

*Življenje nosi te naprej kot ladja
po morju, ki mejà mu ne poznaš.
V megli izginjajo ti vsa ozadja,
zastrto je, kar pred seboj imaš.*

(Ladja)

*Life seems to carry you just like a ship
across the seas with boundaries unknown.
In fog all backgrounds fade, appear to slip,
and veiled is all you will go through alone.*

(A Ship)